

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3970

гр. София, 11.07.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 11.07.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

като разглежда дело номер **5000** по описа за **2011** година докладвано от съдия
Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК).

Образувано е по жалба на ПАРК Х. „М.“, ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес
на управление гр. С., район И, У. Незабравка № 25, представлявано от „И“, действащо
чрез П В А; С. „Б. Т. К.“, ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление гр.
С., У. „С“, представлявано от доц. д-р Ц В Т; С. „Б. Х. и Р. А. Б. (БХРА)“, ЕИК по
БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление гр. С., Б. „Р“, представлявано от Б М
Р; „. Т. „, ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление гр. С., У. „Т.,
представлявано от К К Г; „. „, ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление
гр. С., У. „Д, представлявано от П В В и С. „. С. В., ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище
и адрес на управление гр. С., кв. Д, У. „Я, представлявано от И Т А срещу чл. 58, ал. 1 и
4 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци (Приета с Решение № 83
на С. О. С. по Протокол № 7 от 28.02.2008 г. и разгласена на 07.03.2008 г., поправка на
чл. 41, ал. 1 с Решение № 113 от 06.03.2008 г. и разгласена на 07.03.2008 г., изм. и доп.
с Решение № 828 по Протокол № 28 от 18.12.2008 г., изм. и доп. с Решение № 32 по
Протокол № 30 от 29.01.2009 г., изм. и доп. с Решение № 766 по Протокол № 54 от
17.12.2009 г., изм. и доп. с Решение № 3 по Протокол № 81 от 13.01.2011 г.). Жалбата е
подадена чрез А. И К с приложени към нея пълномощни.

Съгласно чл. 58, ал. 1 от оспорената наредба, общинският С. определя размера на
дължимия туристически данък за 2011 година за всяка нощувка, както следва: 1.
категория 1 звезда - 0.60 лв. за нощувка; 2. категория 2 звезди - 1.20 лв. за нощувка; 3.
категория 3 звезди - 1.80 лв. за нощувка; 4. категория 4 звезди - 2.40 лв. за нощувка; 5.
категория 5 звезди - 3.00 лв. за нощувка.

Съгласно чл. 58, ал. 4 от оспорената наредба, когато сборът на данъка по ал.2 за
календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет

за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

В жалбата е инкорпорирано искане за спиране на изпълнението на наредбата в обжалваната част по реда на чл. 190 от АПК. В тази връзка се твърди, че определеният нов размер на туристическия данък за 2011 г. е от два до три пъти по-висок по отношение на хотелите с категория от три и повече звезди в сравнение с определения в закона размер - § 26, ал. 2 от ПЗР към ЗИД на ЗМДТ (ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., бр. 31 от 2011 г., в сила от 1.01.2011 г.), както и в сравнение с посочения в самата наредба размер на данъка за м. януари 2011 г. (§ 13, ал. 1 от ПЗР на наредбата). Също така е налице увеличение и в сравнение с размера на събираната досега Т. такса. Ако съдът не спре изпълнението на наредбата, туристическият данък ще продължи да се събира в размера, определен в чл. 58, ал. 1 от наредбата до приключване на делото с влязло в сила решение. Това обстоятелство ще обезсмисли до голяма степен обжалването, защото дори и нормата да бъде отменена като незаконосъобразна, това ще има действие само занаяпред. Но до отмяната на наредбата с влязло в сила решение, действието ѝ ще причини значителни и труднопоправими вреди, както за оспорващите, така и за останалите адресати на наредбата.

От ответника е изразено становище за неоснователност на искането за спиране действието на наредбата в оспорената част. Посочва се, че твърдението на оспорващите, че размерът на новия туристически данък е по-висок от размера на туристическата такса за предходната година, не обосновава евентуално настъпване на вреди. Според становището на ответника планираните постъпления от туристически данък в бюджета за 2011 г. на Столична община са 3 600 000 лв. Всички тези средства се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма и своевременното им постъпване е в полза на туристическия бранш.

При разглеждане на искането за спиране на действието на наредбата в оспорената ѝ част, Административен съд С.-град, V тричленен състав прие за установено следното:

Искането за спиране на действието на наредбата касае наредбата в обжалваната ѝ част. По арг. от разпоредбата на чл. 166, ал. 2, вр. чл. 196 от АПК може да бъде направено по всяко време до влизане в сила на решението, т. е. без ограничение във времето до влизане в сила на решението. Искането е направено от оспорващите, следователно е подадено от процесуално легитимирани лица. По изложените съображения искането е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 190, ал. 1 АПК жалбата не спира изпълнението на подзаконовия нормативен акт – в случая наредбата, освен ако съдът не постанови друго. За разлика от оспорването на индивидуалните административни актове, което се характеризира със своя суспензивен ефект (чл. 166, ал. 1 от АПК) и пречатства както принудителното, така и доброволното изпълнение на разпоредените с оспорения административен акт права и задължения, законодателят е преценил, че е в обществен интерес да се обезпечи правна сигурност при оспорването на подзаконовите нормативни актове и изрично е предвидил в разпоредбата на чл. 190, ал. 1 от АПК, че оспорването не спира действието на подзаконовия нормативен акт.

Правомощието на съда да спре действието на подзаконовия нормативен акт е обвързано с преценка за наличие на обстоятелствата по чл. 166, ал. 2 АПК с оглед

препращащата разпоредба на чл. 196 АПК, т. е. следва да се установи евентуално настъпване на значителни или трудно поправими вреди за оспорващите, респ. за другите адресати на акта. Като обосноваването и доказаността на твърденията за настъпване на значителни или трудно поправими вреди следва да се разгледат в контекста на презюмирания от законодателя обществен интерес от непрекъснатото действие на нормативния акт. В случая съдът приема, че на този етап от производството от оспорващите не е доказано евентуално настъпване на значителни и трудно поправими вреди от действието на наредбата, поради което счита искането за неоснователно. Наличието на разлика между размера на туристическия данък на територията на Столична община и размера на същия данък, събиран в останалите общини, както и наличието на разлика по отношение на събирания данък в Столична община за предходен период (м. януари 2011 г.) или на разлика по отношение на събираната Т. такса за предходната година, не води автоматично до извода, че горницата съставлява вреди за адресатите на акта. На следващо място, съдът споделя становището на ответника, че своевременното постъпване на приходите от туристическия данък ще допринесе за развитието на туризма на територията на Столична община и в случая следва да бъде даден приоритет на обществения интерес. По изложените съображения искането за спиране на действието на наредбата е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 3, вр. чл. 196 от АПК, Административен съд С.-град, V тричленен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ПАРК Х. „М.“, ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление гр. С., район И, У. Незабравка № 25, С. „Б. Т. К., ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление гр. С., У. „Св. С.“ № 8, С. „Б. Х. и Р. А. Б. (БХРА), ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление гр. С., Б. „Р.“, „„ Т. , ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление гр. С., У. „Т, „„ , ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление гр. С., У. „Д. Г.“ и С. „„ С. В., ЕИК по БУЛСТАТ *, със седалище и адрес на управление гр. С., кв. Д, У. „Я. за спиране на действието на чл. 58, ал. 1 и 4 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци (Приета с Решение № 83 на С. О. С. по Протокол № 7 от 28.02.2008 г. и разгласена на 07.03.2008 г., поправка на чл. 41, ал. 1 с Решение № 113 от 06.03.2008 г. и разгласена на 07.03.2008 г., изм. и доп. с Решение № 828 по Протокол № 28 от 18.12.2008 г., изм. и доп. с Решение № 32 по Протокол № 30 от 29.01.2009 г., изм. и доп. с Решение № 766 по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., изм. и доп. с Решение № 3 по Протокол № 81 от 13.01.2011 г.).

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Р Б в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

